

§ 38.

Naar den, der har indsat fremmed Husdyr, udleverer det mod Indløsning, kan han ikke senere søge yderligere Erstatning. Det staar den, der har lidt Skade af fremmed Husdyr, frit for ved Rettergang at gøre sit Krav paa Erstatning gældende, dog ikke for mere end Dyrets Værd med Tillæg af Sagens Omkostninger. Er Skaden forvoldt af Faar, som hører til Besætningen i Fælleshauge (jfr. Haugelovens § 1), kan Erstatningskravet gøres gældende mod ethvert Medlem af Haugens Bestyrelse (eller, om saadan ikke findes anmeldt til Sysselmanden, mod enhver Lodsejer i Haugen), hvorefter den paagældende er berettiget til atter at søge sit Udlæg godtgjort ved Udpantning hos Dyrets Ejer eller, hvis han ikke kan findes, hos alle Haugens Ejere i Forhold til deres Marketal.

Det ovenfor omhandlede Erstatningskrav maa være paatalt inden 6 Maaneder fra den Tid, Skaden blev tilføjet.

Omkommer indsat Husdyr ved Hændelse, har den, som indsatte det, intet at fordre hos Ejeren.

De ovenangivne Indskrænkninger i den skadelidendes Adgang til Erstatning og i Tiden for sammes Paatale gælder ikke i de i denne Lovs §§ 20 og 21 ommeldte Tilfælde.

Kapitel 4.

Fællesgræsning af Kvæg, Gæs og Heste paa Indmark.

§ 39.

Fællesgræsning af Kvæg og Gæs paa Indmark, som ligger i Fællig (jfr. Udskiftningslovens § 2), maa ikke finde Sted, naar enten en Trediedel af Ejerne eller Brugerne eller saa mange, som ejer eller bruger en Trediedel af Indmarken (beregnet efter Skattemarker), ved Vedtægt paa Grandestævne forlanger Fællesgræsningen (enten af Kvæg eller af Gæs eller af begge Slags Dyr) ophævet. Løsgaaende Heste skal ikke findes i Indmarken, naar nogen Lodsejer modsætter sig dette.

Enhver Ejer, der er græsningsberettiget til Indmarken, er berettiget til at forbeholde sig Græsningsretten for Heste, Kvæg og Gæs paa egen Indmark mod at give Afkald paa anden Græsningsret paa Indmark og mod at holde sin Indmark forsvarlig indhegnet.

Indhegningen maa, bortset fra de i Haugelovens § 34, 2det Stykke, ommeldte Tilfælde, ikke være til Hinder for Faarenes Vintergræsning.

Kapitel 5.

Færdsel paa Andenmands Grund.

§ 40.

Den, som uden Nødvendighed eller uden dertil erhvervet Hjemmel gaar over anden Mands Indmark, straffes med Bøder. Er Forseelsen begaaet af Barn under 14 Aar med Vidende af Forældre eller dem, der træder i Forældres Sted, anses disse, som om de selv havde begaaet den ulovlige Handling.

Med samme Bøde som ovenfor angivet straffes den, der ikke tillukker anden Mands Port eller Led (derunder ogsaa Port eller Led i fælles Hegn), som han har aabnet, selv om Husdyr ikke derved kommer ind paa anden Mands Ejendom.